

Тръси на джно-то баша си. Казватъ томува, който кога
ѣде рови.

Тръси си лобуть-тъ съ свѣш(ш)ъ.

Тръси у Циганинъ кисело млѣко.

Тръсилъ клинецъ-тъ, загубилъ плоча-та; тръсилъ
плоча-та, загубилъ магаре-то; тръсилъ магаре-то,
загубилъ себѣ си.

2640 Тръсеналъ му вжлна-та. (Билъ го).

Трътилъ са ѱ нейде влжкъ. Или:

Тръчи, Боже, та гледай! Казватъ кога-то свидливи-ятъ
даде нѣкому пари на заемъ.

Тръчи, Боже, та слушай! Казватъ кога-то лоши-ятъ
човѣкъ хвали нѣкого.

Трѣба да му са чете молитва. Сир. Той ѱ полудѣлъ.

Срѣб. Вальа ло би му читати велику молитву.

2645 Туги¹ конъ мало ѣдитъ, много носить. (Зап. Блж.
К. М—ва.)

Тугя пченица—за душа. (Крушово К. В—ча.)

Ту и² бела-та въ торба-та. (Габрово. И. Х—ча.)

Ту и(ѱ) вѣтхо—друго ново. (И. Х—ча.)

Ту и хоро вито-то довчера и(ѱ) бито-то.

2650 Ту и шарено топче, дето продаде мой-то шарено конче.

Туй (така) Пее знае, *туй* дѣца бави. (Габрово.
И. Х—ча.)

Туини го, да му пресѣдне.

Туини го, да си опули очи-те.

Тури му самаръ-тъ и пусти го да брули круши. Сир.

Ако не ѱ човѣкъ испжди го.

2655 Турила си мода-та въ кжтъ-тъ и сѣднала въ други-ятъ.

Турила шарлаганджи-ятъ съ чизми-те. Казватъ, кога-то
валѣнешъ много масло въ гозба-та.

Тѣгли дорде умрешъ, а кога умрешъ пакъ тѣгли.

¹) Туги, тугя—чужди, чужда.

²) Ту и—това ѱ; туй—това, или така; Гл: *Туй* дѣца бави.